

The Holy See

*DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
A S. E. IL SIGNOR MARIJAN ŠUNJIC
AMBASCIATORE DI CROAZIA PRESSO LA SANTA SEDE**

Lunedì, 12 ottobre 1998

Gospodine Veleposlanice!

1. Dobro došli u Vatikan. S velikim zadovoljstvom primam vjerodajnice kojima ste ovjerovljeni za izvanrednoga i opunomocenoga veleposlanika Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici.

Zelim Vas zamoliti da poštovanomu predsjedniku Republike, gospodinu Franji Tuđmanu, prenesete moju zahvalu za ljubazne i srdacne zelje, koje mi je preko Vas ponovno izrekao također u ime cijele Nacije stoljecima povezane s Petrovom Stolicom. Zahvaljujem Vam, Gospodine Veleposlanice, također i za cestitku u povodu obljetnice mojega izbora za petrovsku službu.

Svoje mi vjerodajnice predajete svega nekoliko dana od završetka mojega pastirskog pohoda Hrvatskoj. Nikada necu zaboraviti vrlo snazne dojmove, koje sam stekao na raznim susretima s pucanstvom, posebno na Svetoj Misi za vrijeme koje sam s radošcu proglašio blazennim slavnoga sina Hrvatske i vjernoga pastira Crkve, kardinala Alojzija Stepinca. To je bio razlog da sam zelio osobno cestitati gospodinu predsjedniku Republike na kraju svečanoga Svetog Bogoslužja u Mariji Bistrici. Ostat ce mi isto tako neizbrisivi dojmovi sa svečane Euharistije na Znjanu, služene u povodu proslave sedamnaest stoljeca grada Splita, te sa susretâ u Zagrebu i Solinu.

Hrvatski je narod još jedanput znao ocitovati ne samo svoju zivu vjeru i postojanu odanost Katoličkoj Crkvi, nego i svoje dostojanstvo i životnost svoje kulture, što je sve pridonijelo da apostolsko putovanje poprili posebno duboko značenje. I crkvene su se i državne vlasti, na svim razinama, do kraja zalozile da olakšaju susret Petra nasljednika s pucanstvom, promicuci plodonosno ostvarenje moje službe među braćom i sestrama u Hrvatskoj. Rado koristim ovu prigodu da ponovno svima zahvalim.

2. Hrvatska sada, nakon patnji koje je proživjela u godinama nedavnoga rata, uziva veliki dar mira.

Zelim iz dna srca da se ta temeljna vrijednost moze iz dana u dan sve više ucvršcivati i konacno proširiti na sve narode europskoga jugoistoka, pozvane zivjeti u uzajamnomu poštivanju, u iskrenomu dijalogu i u medusobnoj suradnji.

Vaša zemlja i drugi narodi srednje i istocne Europe nisu više nakon raspada komunistickoga totalitarizma odijeljeni od velike obitelji ostalih europskih naroda. Nakon desetljecâ velikih patnji, Gospodar je povijesti, na pragu trecega tisucljeca, tim narodima darovao dragocjeno dobro slobode.

Stoga je posve razumljiva i pravedna njihova tezna da se ponovno, ravnopravno s drugim narodima, ukljuce u postupak izgradnje zajednickoga doma, pruzajuci tomu povijesnom pothvatu vlastiti duhovni, moralni i kulturni doprinos. Zbog cvrstoce je temeljâ zgrade posebno vazno te temelje postaviti na pouzdanu stijenu kršćanskih vrijednosti.

Motreci s tih obzora, zarko zelim da se pucanstva spomenutih zemalja ne razocaraju u svojim zakonitim ocekivanjima. Njima je danas, bilo na gospodarskom i društvenom području bilo pak na kulturnom i politickom, potrebna iskrena i velikodušna potpora u svladavanju teškocâ, koje su ostatak prijašnjih totalitaristickih rezima.

3. Danas je nakon dugih godinâ raznih diktatura i bolnih iskustava nasilja, kojima su bila izvrgnuta pucanstva u tamošnjim krajevima, potrebno više truda da bi izgradili pravu demokraciju po mjeri covjeka. Da bi demokracija bila uistinu takva ne moze zanemarivati eticke pretpostavke koje izviru iz istine o covjeku što se moze otkriti istrazujuci zdravim razumom. Demokracija mora posebno voditi racuna o svim opsezima ljudskoga bica, pocevši od duhovnoga i vjerskoga. Jedino se za demokraciju, koja ljudsku osobu stavlja u središte svega svojeg politickog, gospodarskog, društvenog i kulturnog zauzimanja, moze reci da u potpunosti poštuje dostojanstvo vlastito ljudskomu bicu. Ona pak kao takva ne moze ne promicati obitelj, temeljnu stanica društva, niti moze ne posvecivati pozornost duznostima koje proizlaze iz solidarnosti s najslabijim slojevima društva. Sazeto receno, cilj prema kojemu mora teziti svako ljudsko društvo je demokracija odgovornosti i suodgovornosti, koja promice blagostanje svih društvenih slojeva, s točno odredenim pravima i duznostima svakoga pojedinog gradanina.

Iduci tim putem, Hrvatska ce biti u stanju pruzati svoj poseban doprinos demokratskomu rastu i stabilnosti u regiji te u njoj i na cijelomu kontinentu promicati stalni ljudski, gradanski i duhovni napredak.

Posebno je vazno, Gospodine Veleposlanice, da Vaša zemlja, koja pripada starim europskim nacijama, u suocavanju s ne laganim izazovima sadašnjega trenutka svojemu stanovništvu nastoji ulijevati nadu jasnim cinima solidarnosti s najsromišnjima i zapostavljenima. To je naime put koji vodi u buducnost. Sve poticem da ne sustanu pred teškocama na koje se neizbjezno nailazi u tomu pothvatu.

4. Uvodenje demokracije u Vašu zemlju omogucilo je razvoj dobrih odnosa izmedu Drzave i Crkve, što je potvrđeno i uspostavom diplomatskih odnosa izmedu Svetе Stolice i Republike Hrvatske te sklapanjem cetiri posebna ugovora, od kojih su tri zaključena u prosincu 1996., a cetvrti je potpisani prošloga petka. Nedvojbeno je da će ti ugovori dati novi poticaj medusobnom sporazumijevanju, olakšavajući uvijek sve bolju suradnju izmedu državnih i crkvenih ustanova, u skladu s vlastitim područjima djelovanja svake pojedine strane, na korist svih hrvatskih građana.

Crkva i Država služe jednomu te istomu čovjeku i obje djeluju u njegovu korist, svaka u svojim granicama. Potrebno je zbog toga da znaju suradivati na područjima na kojima se njihova djelovanja isprepliću, trazeci medusobni dogovor kako bi bile u stanju djelotvorno, u posvemašnjemu poštivanju samostalnosti i zajednickih područja djelovanja, odgovarati na zakonita očekivanja građana, koji su u većini katolici.

Gradansko će društvo i Crkva, koja je u Hrvatskoj, u svojem zajednickom hodu moci ispisivati znacajne stranice povijesti naroda, ciji stari korjeni sezu u plodno tlo kršćanskih vrijednosti.

5. Gospodine Veleposlanice, s tih Vam obzora punih nade upucujem svoje nasrdacnije cestitke uz zelju za sretno i uspješno ispunjenje Vaše uzvišene službe pri Svetoj Stolici, u duhu uvijek srdacnih odnosa izmedu Petra nasljednika i hrvatskoga naroda, što ste i sami zeljeli spomenuti u svojem govoru.

Svoju cestitku pratim apostolskim blagoslovom, koji od srca udjelujem Vama, Vašim suradnicima i članovima Vaše obitelji te svim građanima drage Hrvatske.

**Insegnamenti di Giovanni Paolo II*, vol. XXI, 2 p.724-727.

L'Osservatore Romano 12-13.10. 1998 p.4.